

Радой Ралин

Магарето, натоварено със
сол

На едно магаре, натоварено със сол, пътят му минавал през недълбока река и то трябвало да я премине. Но се спънало, потопило се до шия във водата, вследствие на което цялата сол се стопила и товарът му съвсем олекнал. Зарадвало се то, рипнало и като му ударило една кушия, стигнало крайната си цел.

На другия ден, натоварено със сьонгери, правело обратния си рейс. Като наближило реката, какво да види: багери, елеватори, коли и десетки работници разкопават бреговете, забиват сонди надълбоко. Озадаченото магаре разпитало какво става и му отговорили, че вчера, след като вкусили солената вода на реката, решили, че под нея се намират солни залежи: я лековити минерални бани, я солна мина. Затова правят геоложки изследвания. Прихнало да се смее магарето и им обяснило истинската причина, поради която водата добила солен вкус.

– Само да си посмяло другиму да кажеш това! Нали ще смутиш народния ентузиазъм? Нали ще изкараш безумци ония, които предприеха разкопките? За разноските да не говорим, от тях си изкарваме възнагражденията...

И за да удържи на обещанието си, ударили му 100 тояги по гърба. Добре, че било натоварено със сьонгери, та не усетило толкова грубо болката.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5943>]